

22/31

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 29 november 2022 door A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en gebruiker van het dienstmerk psycholoog NIP.

I De procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift (bestaande uit deel 1 en deel 2) met bijlagen d.d. 29 november 2022;
- het verweerschrift (ook wel genoemd 2^e repliek) met bijlagen d.d. 17 januari 2023;
- de op 21 en 22 maart 2023 door verweerster op het verzoek van het College overgelegde nadere stukken;
- de e-mail van 27 maart 2023 aan klager met bijlagen waarbij deze hem reeds bekende stukken werden doorgestuurd;
- de ter zitting door klager overgelegde pleitnotitie genaamd "hoorzitting NIP";
- het ter zitting door verweerster overgelegde definitieve rapport van 9 april 2019 met de bijlage;
- de door verweerster ter zitting overgelegde e-mailcorrespondentie met C en D van februari 2023.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 5 april 2023, waarbij klager en verweerster aanwezig waren. Klager werd vergezeld door E.

II Wat is er gebeurd?

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Verweerster is als klinisch neuropsycholoog werkzaam in haar praktijk te X.
- b. Klager was in mei 2011 betrokken bij een verkeersongeval waarbij hij zittend in zijn auto vanachter is aangereden.
- c. Klager was op dat moment werkzaam als bedrijfsleider. Daarnaast volgde hij toen een studie aan F te Y.
- d. Klager heeft zich naar aanleiding van het ongeval in november 2011 ziek gemeld op zijn werk vanwege klachten van pijn, vermoeidheid en oorlog in zijn hoofd. Daarnaast heeft hij zijn opleiding gestaakt.
- e. Naar aanleiding van zijn ziekmelding is klager door zijn werkgever aangemeld bij het UWV.
- f. Klager heeft fysiotherapie- en neurofeedbackbehandelingen ondergaan. Daarnaast is psychosociaal en optometrisch onderzoek bij klager verricht. Ook is hij meerdere keren bij de tandarts geweest met klachten.
- g. Begin 2013 is een rapportage betreffende de belastbaarheid van klager opgesteld door G. Er heeft toen onder meer neuropsychologische screening plaatsgevonden. Klager was het met de inhoud van de door G opgestelde rapportage niet eens.
- h. Uiteindelijk is klager volledig afgekeurd door het UWV en ontvangt hij een uitkering.
- i. Begin 2014 heeft klager bij H een multidisciplinair revalidatietraject doorlopen.
- j. Na 2014 zijn de behandelingen van klager gestopt.
- k. In het kader van de vaststelling van mogelijke letselschade als gevolg van het ongeluk bij klager is door partijen in de letselschadeprocedure in 2018 gezamenlijk besloten een medische expertise bij klager te laten verrichten vanwege diverse bij hem bestaande klachten.
- l. In het kader daarvan is door I, neuroloog, in juli 2018 op verzoek van J, verbonden aan C, medisch adviseur van klager, en van K, verbonden aan L, medisch adviseur van verzekeringsmaatschappij M, een neurologisch onderzoek bij klager verricht. Daarnaast is toen neuropsychologisch onderzoek (NPO) aangevraagd bij verweerster.

- m. Op 2 oktober 2018 heeft I voornoemd zijn concept-rapport uitgebracht. Hierin staat – voor zo ver hier van belang – als diagnose vermeld: *“Er kan geen verklarende neurologische diagnose in relatie tot het ongeval worden gesteld voor het klachtenpatroon van betrokkene, behoudens dat mogelijk sprake is geweest van een licht traumatisch hoofd-/hersenletsel.”* Aan dit rapport zijn de opmerkingen van klager d.d. 13 september 2018 als bijlage toegevoegd.
- n. Op 12 oktober 2018 heeft J voornoemd aan de advocaat van klager zijn commentaar gestuurd op het concept-rapport van I.
- o. Op 12 december 2018 heeft verweerster neuropsychologisch onderzoek bij klager verricht.
- p. Verweerster heeft in februari 2019 hierover een concept-rapportage uitgebracht. De opmerkingen van klager wat betreft deze rapportage zijn hieraan als sideletter toegevoegd. De eindconclusie van dit rapport luidt als volgt:
“Aanwijzingen dat we te maken hebben met een primair dan wel pijn gemedieerde verminderde cognitieve belastbaarheid biedt het onderzoek niet. Anders gezegd, in neuropsychologische zin kan er geen onderbouwing worden gevonden voor het klachtpatroon van betrokkene. Onderhavige onderzoeksuitslag is voorts in overeenstemming met de uitslag van het in 2013 (beperkt) uitgevoerde NPO, waarbij ook geen aanwijzingen voor primaire cognitieve disfuncties werden gevonden.”
- q. Bij mailbericht van 11 maart 2019 heeft klager aan verweerster laten weten dat zij het rapport met zijn reactie als side-letter en de door hem voorgestelde wijziging (waarmee verweerster akkoord is gegaan) aan beide medisch adviseurs kan versturen.
- r. Bij brief van 21 maart 2019 heeft J voornoemd, aan de advocaat van klager zijn commentaar gestuurd op het rapport van verweerster en daarin vermeld dat hij uitgaat van *“een lege artis plaatsgevonden beoordeling en interpretatie van de testuitslagen.”*
- s. Op 9 april 2019 heeft verweerster het definitieve rapport van het neuropsychologisch onderzoek van klager uitgebracht aan I voornoemd en C. Dit rapport is in cc naar L gestuurd.
- t. Op 7 juni 2021 heeft verweerster een brief aan de advocaat van klager verzonden waarin zij heeft vermeld dat de door hem namens klager op 16 maart 2021 aan haar gestuurde nadere stukken na bestudering niet tot een andere conclusie van het NPO leiden.
- u. Op 30 januari 2022 heeft klager een klacht met betrekking tot het handelen van verweerster bij verweerster ingediend.
- v. Verweerster heeft hierop bij brief van 7 februari 2022 geantwoord dat zij bij haar conclusie als verwoord in de rapportage blijft. Deze brief wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

III De klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

- a. Zij heeft niet inhoudelijk geantwoord op de door klager bij haar op 30 januari 2022 ingediende klacht en heeft slechts verwezen naar de Gedragscode Behandeling Letselschade 2012;
- b. Verweerster had geen NPO mogen verrichten;
- c. Voor zover zij dat wel kon doen, heeft verweerster een onjuist rapport geschreven door:
  - 1. in haar rapport te verwijzen naar de rapportage van I terwijl zij verplicht was het nodige onderzoek zelf te doen;
  - 2. daardoor niet te concluderen dat hersentrauma bij klager aanwezig is;
  - 3. Het IQ van klager te laag vast te stellen;

Klager ervaart vanwege het ongeval nog steeds een verstoorde hersenfunctie, rugproblemen en problemen met zien. Door beschikbare informatie en wetenschap niet bij het onderzoek te betrekken en hier niet nieuwsgierig naar te zijn, heeft verweerster, volgens klager, een onjuiste conclusie in haar rapportage getrokken. Voor verweerster gelden dwingendrechtelijk bepalingen uit boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, waaruit gedragscodes voortvloeien die dus ook dwingendrechtelijk van aard zijn, aldus klager.

IV De reactie van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist.

Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Welke uitgangspunten gelden bij de beoordeling?

V.1 Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.

De bespreking van de klacht

V.2 Klager heeft zich wat betreft zijn klacht naast de Beroepscode beroepen op de Gedragscode voor gerechtelijk deskundigen, de Gedragscode behandeling letselschade en de Richtlijn voor neuropsychologische expertise 2016 van het NIP.

Het College overweegt hierover het volgende.

Het College van Toezicht is slechts bevoegd aan de Beroepscode te toetsen ingevolge artikel 1.1.1 lid 2 van het Reglement voor het Toezicht.

Daarbij komt dat de Gedragscode voor gerechtelijk deskundigen hier niet van toepassing is omdat verweerster in de civielrechtelijke letselschadezaak niet door de rechtbank werd benoemd als deskundige maar door de beide medisch adviseurs van partijen in die zaak, waaronder dus de adviseur van klager, gezamenlijk werd aangezocht de expertise te verrichten.

De Gedragscode behandeling letselschade is evenmin van toepassing op het handelen van verweerster. Deze code is slechts van toepassing op verzekeraars, belangenbehartigers en medisch adviseurs.

De Richtlijn voor neuropsychologische expertise 2016 van het NIP is wel van toepassing op het handelen van verweerster en kan een rol spelen bij de beoordeling van de vraag of verweerster overeenkomstig artikel 15 van de code zorgvuldig heeft gehandeld.

V.3 Naar het oordeel van het College is klachtonderdeel a niet gegrond. Verweerster heeft in de brief van 7 februari 2022 voldoende inhoudelijk gereageerd op de klacht van klager zoals neergelegd in zijn brief van 30 januari 2022. Zij heeft hierin immers eerst de context geschetst waarin haar onderzoek heeft plaatsgevonden. Vervolgens heeft zij vermeld dat zij ook op grond van de haar in maart 2021 gestuurde aanvullende relevante stukken geen aanknopingspunten heeft gevonden om haar onderzoeksconclusie in het NPO van 2019 aan te passen. Ten slotte heeft zij in die brief oog gehad voor de door klager gevoelde onvrede met de onderzoeksuitslag.

Derhalve oordeelt het College dat verweerster in voldoende mate heeft gereageerd op de bij haar ingediende klacht door klager en daarmee conform artikel 15 van de Beroepscode zorgvuldig jegens hem heeft gehandeld.

V.4 Klachtonderdeel b is evenmin gegrond. Klager heeft aangevoerd dat verweerster geen NPO mocht verrichten omdat zich de drie gevallen voor medische expertise als opgenomen in de gedragscode behandeling letselschade zich hier niet voor zouden doen. Die gedragscode is, zoals hiervoor overwogen, echter niet van toepassing op het beroepsmatig handelen van verweerster als psycholoog. Nu verweerster de opdracht tot het verrichten van het NPO heeft gekregen van beide medisch adviseurs van partijen die hierover overeenstemming hadden bereikt, valt niet in te zien waarom verweerster geen neuropsychologisch onderzoeksrapport heeft kunnen opstellen.

V.5 Klachtonderdeel c heeft betrekking op de door verweerster uitgebrachte rapportage.

Artikel 97 van de Beroepscode schrijft voor dat de psycholoog zich in rapportages beperkt tot het vermelden van die gegevens en beoordelingen die voor het doel van de rapportage noodzakelijk zijn.

Het rapport dient minimaal aan de volgende eisen te voldoen:

- *Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;*
- *Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;*

- *Uit de rapportage moet duidelijk blijken op welke gronden de bevindingen en conclusies berusten en wat de beperkingen daarvan zijn;*
- *Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;*
- *In de rapportage wordt melding gemaakt van de vertrouwelijke aard en na verloop van welke termijn de conclusies redelijkerwijs hun geldigheid hebben verloren;*

Het College toetst of het onderzoek door de psycholoog dat tot de rapportage heeft geleid uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan en of de psycholoog binnen de grenzen van zijn deskundigheid is gebleven. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de psycholoog in redelijkheid tot die conclusie heeft kunnen komen.

V.6 Klachtonderdeel c.1 inhoudende dat verweerster op grond van de zorgvuldigheid niet zou mogen verwijzen naar een rapport van een andere deskundige en zich slechts mag baseren op feiten verkregen uit eigen onderzoek is niet gegrond. Anders dan klager stelt is er in het algemeen bij het opstellen van rapportage geen regel dat er daarin niet als bron verwezen zou mogen worden naar eerdere rapportage. In dit geval lag verwijzen temeer voor de hand nu de opdracht aan verweerster om een rapport op te stellen in belangrijke mate samenhang met de vragen die in het rapport van I werden beantwoord en die opdracht daarop deels een aanvulling vormde. Klager heeft daarnaast zijn stelling dat verweerster bewust beschikbare informatie heeft achtergehouden onvoldoende gemotiveerd. Verweerster heeft hierover in haar rapport immers opgenomen dat zij kennis heeft genomen van de correspondentie zoals aangeleverd in de aanvraag en heeft slechts voor de samenvatting daarvan verwezen naar het rapport van I.

Uit het door verweerster opgestelde rapport blijkt naar het oordeel van het College dat zij gebruik heeft gemaakt van een geschikte methode van onderzoek. Zij heeft alle bij de aanvraag aangeboden stukken voldoende zorgvuldig doorgelezen en heeft ook nadien de door de advocaat van klager nog aangeleverde extra stukken beoordeeld. Derhalve heeft zij voldaan aan het mede uit de richtlijn van de sectie neuropsychologie genoemde vereiste het gehele dossier door te lezen. Dat verweerster zich daarnaast nog op weer andere stukken had moeten baseren om tot een andere (door klager gewenste) conclusie te komen, is niet gebleken.

V.7 Klachtonderdeel c.2 is evenmin gegrond. Het is niet aan verweerster als klinisch neuropsycholoog om de (medische) diagnose hersentrauma te stellen. Ingevolge artikel 103 van de Beroepscode nemen psychologen in hun beroepsmatig handelen de grenzen van hun deskundigheid in acht. Ook in de richtlijn neuropsychologisch onderzoek wordt vermeld dat in rapportage geen uitspraken kunnen worden gedaan over zaken die op andere vakgebieden liggen. Geconcludeerd moet dan ook worden dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld door in haar eindconclusie op te nemen dat het onderzoek geen aanwijzingen biedt dat sprake is van een primair dan wel pijn gemedieerde verminderde cognitieve belastbaarheid.

V.8 Anders dan klager stelt, heeft verweerster in haar rapportage niet vastgesteld dat hij vergeleken met vroeger een lager IQ zou hebben. De conclusie van verweerster luidt nu juist dat zij geen daling van het intellectueel niveau heeft kunnen vaststellen omdat er geen verschil in scores op niet-tijdgebonden taakonderdelen vastgesteld kon worden. Naar het oordeel van het College is deze conclusie conform de professionele standaard tot stand gekomen. Klachtonderdeel c.3 is hiermee eveneens ongegrond.

De slotsom

Het College komt tot de slotsom dat de klacht ongegrond is, nu ook overigens niet is gebleken van klachtwaardig handelen door verweerster.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen en verstuurd op 9 mei 2023

door:

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
dr. J.P.C. Jaspers,
drs. J. Mulder,
drs. R.A.M. Postma,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. C.M. Berkhout